

[Grethe Philip.]

kan gøre det på mit partis vegne. Vi har aldrig foregået befolkningen, at statens udgifter ville gå ned. Tværtimod har vi gang på gang peget på de ulemper og den store risiko, der følger med den stærke stigning i statens udgifter, som vi er inde i. Ordet besparelse er ikke særlig heldigt. Det giver associationer til nedskæring af hidtidigt forbrug. For nogle giver ordet besparelse endda mindelser om bagstræb eller puritanisme.

Jeg føler selv ikke nogen særlig vellyst ved at spare for opsparingens skyld, men det er jo heller slet ikke det, der er tale om, og det ved både socialdemokratiet og vælgerne også godt. Det drejer sig om at holde igen på den planlagte stigningstakt for statens samlede udgifter. Jeg beder hr. Lysholt Hansen eller en anden sprogkyndig her i salen om at hjælpe mig med at finde frem til det rette ord for dette.

Det er vist ikke nødvendigt på ny at understrege, at det, regeringspartierne har bestræbt sig på, er at foretage en prioritering, det vil sige at skyde de mindst vigtige udgifter ud, hvad enten det så er udgifter til nye investeringer, driftsudgifter eller tilskud, for dermed at give plads for andre og efter vor mening vigtigere udgiftsposter.

Oppositionen synes ikke, vi har haft en heldig hånd, og de stiller ændringsforslag om bortfald af en række besparelser til et samlet beløb af op imod flere hundrede millioner kroner. Visse spareforslag synes vi dog at være enige om. Det er vel ikke nogen forglemmelse, at der f. eks. ikke stilles ændringsforslag vedrørende Grønland, hvor finanslovsforslaget indebærer en vis afdæmpning af den planlagte stigningstakt for udgifterne. Spareforslag fra oppositionens side må man lede forgæves efter. Sandt at sige kneb det jo også svært for tidligere oppositionspartier helt konkret at pege på spareobjekter.

Hr. Lysholt Hansen var ved første behandling af finanslovsforslaget inde på spørgsmålet om en omlægning af filosofikumundervisningen og nævnte det også her i dag. Rektorkollegiet har arbejdet i flere år med sagen, og planlægningsrådet har nu fremsat visse tanker om en omlægning, som finansudvalget har bedt ministeren møde med en positiv indstilling. Besparelser i den helt store stil bliver der dog næppe tale om.

Vi er her økonomisk set i småtingsafdelingen.

Drøftelserne omkring regeringens spareforslag rejser det principielle spørgsmål, om det overhovedet er muligt at få en opposition med i et samarbejde med regeringspartierne om en prioritering af udgifterne. Vi har netop fået forelagt den store perspektivplan og skal drøfte redegørelsen her i salen i overmorgen. Jeg vil derfor ikke komme nærmere ind på dette emne i dag, men blot sige, at det ligger uden for enhver tvivl, at de opgaver, vi står over for i de kommende år, er af et sådant omfang, at vi ikke magter det hele på én gang. Vi tvinges derfor til prioritering.

Jeg tror, det ville være lykkeligt for dansk folkestyre, om vi kunne finde en form for samarbejde om prioriteringen på tværs af partierne. Om det så skal være i investeringsudvalget eller et andet sted, kan jeg ikke her tage stilling til. Måske bør det være en mindre kreds. Under alle omstændigheder vil det forudsætte, at den til enhver tid siddende opposition får en vis medindflydelse, ellers vil oppositionen se en politisk fordel i at være uden for ansvaret.

Prioritering, bl. a. med de udskydelser af projekter, det vil indebære, kan aldrig blive noget populært, men det er nødvendigt. En betingelse for et samarbejde om prioritering af udgifter er nok, at vi kan blive enige om stigningstakten for de samlede statsudgifter; først derefter vil vi kunne drøfte, hvor behovene trænger sig mest på, lægge planer og navnlig løbende korrigerende planerne, efterhånden som situationen ændres. Vi må prøve på at finde melodien for et sådant samarbejde.

Til socialdemokratiets øvrige ændringsforslag, altså ud over spareforslagene, skal jeg blot bemærke, at jeg er meget skuffet over, at socialdemokratiet ikke vil stemme for undervisningsministerens ændringsforslag om bevillinger til opbygning af det nye universitet i Roskilde. Beslutningen om universiteternes placering er jo truffet, og behovet for hurtigt at komme i gang er meget stort. Vi har nu siddende en uhyre effektiv gruppe af mennesker, der er i fuld gang med at planlægge det nye byggeri og den nye undervisning. Det er et dygtigt team, der vil gå nye veje, som nu står for opbygningen af Roskilde universitet. Vi synes i det radikale